

Sygn. akt *IV U 1496/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSR del. do SO Beata Bury

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Pokrzywa

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2021 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z wniosku **P. B.**

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w R.

o wysokość emerytury wojskowej

na skutek odwołania P. B.

od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w R.

z dnia 29.10.2020 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Wojskowego Biura Emerytalnego w R. z dnia 29.10.2020 r., znak: (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu przeliczenie podstawy wymiaru emerytury wojskowej wnioskodawcy P. B. z podwyższeniem procentowym wysługi emerytalnej do 4 % z tytułu pełnienia służby w Polskim Kontyngencie Wojskowym w Republice Iraku w okresie od 22.07.2004r. do 17.02.2005r.-

Sygn. akt IV U 1496/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 marca 2021 roku

Decyzją z dnia 29 października 2020 r. znak: (...) Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. przyznał P. B. prawo do emerytury wojskowej od dnia 1 października 2020 r. w wysokości 3.205,74 zł. Procentowy wymiar emerytury, przy zachowaniu zasady nieprzekraczania 75% podstawy wymiaru, wynosi 51,95%. Wypłata emerytury została zawieszona, na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2021 r., na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

W odwołaniu od powyższej decyzji P. B. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie procentowego wymiaru przysługującej emerytury z tytułu wysługi emerytalnej ustalonej w załączniku do decyzji – lp. 9 – okresy służby wojskowej i równoważne w warunkach szczególnych zaliczane ze zwiększeniem 0,5% za każdy miesiąc. Wskazał, że w decyzji zsumowano okresy jego służby w strefie działań wojennych od 23 lipca 2004 r. do 18 lutego 2005 r. w Republice Iraku, przy czym ustalono okres służby wojskowej w warunkach szczególnych zaliczany ze zwiększeniem 0,5% za każdy miesiąc na 6 miesięcy i 27 dni, co dało 3,5% zwiększenia wymiaru wysługi. Tymczasem podwyższenie

świadczenia emerytalnego w związku ze służbą wojskową w strefie działań wojennych powinno wynosić 4%, zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych oraz art. 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin. Zdaniem skarżącego, należy uwzględnić nie tylko dane okresy służby, ale wszystkie rozpoczęte miesiące, co daje 8, a nie 7 miesięcy i odpowiednio 4%, a nie 3,5% wymiaru świadczenia. Powołał się na wyroki: SA w Białymstoku z 2 grudnia 2014 r. (III AUa 898/14) i SA w P. z 17 lipca 2018 r. (III AUa 554/17).

W konkluzji, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i zaliczenie do zwiększenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego służby w strefie działań wojennych w wymiarze zgodnym z przedstawionym zaświadczeniem i przepisami obowiązującymi w tym zakresie, tj. podwyższenie częściowego wymiaru do poziomu 4%.

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. wniósł o oddalenie odwołania w całości, podtrzymując dotychczas prezentowaną argumentację. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. B. urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 29 października 2020 r. znak: (...) Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w R. przyznał P. B. prawo do emerytury wojskowej od dnia 1 października 2020 r. w wysokości 3.205,74 zł. Procentowy wymiar emerytury, przy zachowaniu zasady nieprzekraczania 75% podstawy wymiaru, wynosi 51,95%. Wypłata emerytury została zawieszona, na okres od 1 października 2020 r. do 30 września 2021 r., na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

W trakcie służby wnioskodawca przebywał m.in. w (...) w (...) w okresie od 22 lipca 2004 r. do 17 lutego 2005 r., jako sanitariusz. Organ rentowy uznał ten okres jako okres służby wojskowej i równoważnej w warunkach szczególnych zaliczane ze zwiększeniem 0,5% za każdy miesiąc. Łącznie to okres 6 miesięcy i 27 dni, co powoduje wymiar procentowy wysługi na poziomie 3,5%.

(dowód: akta organu rentowego, dokumentacja dołączona do pisma procesowego wnioskodawcy)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niekwestionowaną i tym samym wiarygodną dokumentację złożoną w aktach organu rentowego.

Aspekt wiarygodności posiadają ujawnione w toku postępowania dowody z dokumentów. Ich treść i autentyczność nie budzi wątpliwości, stanowiąc odzwierciedlenie stanu rzeczywistego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. B. podlegało uwzględnieniu.

Przepis art. 15 ust. 3 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2020 r., poz. 586) stanowi, że emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

Przepis § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz.U. z 2011 r., poz. 946) stanowi, że emeryturę wojskową podwyższa się o 0,5% podstawy wymiaru za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby w strefie działań wojennych w polskich kontyngentach wojskowych wydzielonych z Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub kierowanych do pełnienia służby w tej strefie z polskich przedstawicielstw wojskowych oraz polskich zespołów łącznikowych przy

organizacjach międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych albo bezpośrednio z organizacji międzynarodowych, międzynarodowych struktur i obcych jednostek wojskowych.

Zgodnie natomiast z treścią § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U. z 2012 r., poz. 194), przy obliczaniu wysługi emerytalnej sumuje się poszczególne okresy o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata, miesiące i dni. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc trzydzieści dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za jeden rok. W końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane, z wyjątkiem okresów, o których mowa w art. 15 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy.

Pojęcie „każdego rozpoczętego miesiąca” było już przedmiotem wypowiedzi judykatury, które podlegają akceptacji sądu orzekającego. W wyroku z 24 października 2019 r. (III AUa 1335/18) Sąd Apelacyjny w Łodzi wskazał, że w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona. Z kolei, SA w Szczecinie w wyroku z 17 lipca 2018 r. (III AUa 554/17) wyraził analogiczny pogląd, że z art. 15 ust. 3 ustawy z 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin nie wynika w żadnym razie, że pojęcie "każdego rozpoczętego miesiąca pełnienia służby", o którym mowa w tym przepisie, należy utożsamiać z pojęciem miesiąca kalendarzowego (tj. 1-31 styczeń, 1-28 luty, 1-31 marzec itd.). W przepisie tym użyto wyłącznie pojęcia "miesiąc" bez żadnego doprecyzowania, że chodzi o miesiąc kalendarzowy. W konsekwencji, uznać należy, że chodzi o miesiąc rozumiany jako sumę 30 kolejnych dni kalendarzowych liczonych od dnia rozpoczęcia służby.

Powołując się na treść przepisu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w związku z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych, a także regulację zawartą w § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2012 r. poz. 194), należało przyjąć, iż z treści tych przepisów wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że w przypadku służby w strefie działań wojennych, każdy rozpoczęty miesiąc służby powoduje podwyższenie podstawy wymiaru świadczenia niezależnie od tego, ile dni w tym miesiącu służba była pełniona. Zaskarżona decyzja została zatem wydana z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, a nadto § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych.

Powyższe rozważania dowodzą, że podstawą rozstrzygnięcia w zaskarżonej decyzji nie mógł być przepis § 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin. Do wyliczenia zwiększenia z tytułu pełnienia służby w strefie działań wojennych należało wprost stosować art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowego warunków podwyższania emerytur wojskowych. Dwa ostatnio wymienione przepisy odmiennie regulują sposób obliczania wysługi emerytalnej. Istotna jest przy tym zasadnicza różnica pomiędzy tymi dwoma przepisami, bowiem przepisy ostatnio wymienione (art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r.) nakazują podwyższać emeryturę za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych, niezależnie od ilości dni pełnienia służby w danym miesiącu, zaś przepis § 26 ust. 1 rozporządzenia z 2012 r. wyjaśnia, w jaki sposób winno się obliczać wysługę emerytalną, wskazując na konieczność sumowania poszczególnych okresów i zamianę sum dni i miesięcy kolejno na pełne miesiące i lata. Jeżeli pozostają niepełne miesiące, to nie podlegają już one zaliczeniu do wysługi emerytalnej i nie powodują, że rozpoczęty w ten sposób kolejny miesiąc prowadzi do podwyższenia emerytury. W końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są bowiem w ogóle uwzględniane, chyba że są to okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych,

wtedy pozostałe niepełne miesiące, po zsumowaniu całego okresu zgodnie z § 26 rozporządzenia, traktuje się jak miesiąc.

W konsekwencji, należało przyjąć, że okres służby wojskowej P. B. zaliczany ze zwiększeniem 0,5% za każdy miesiąc służby w strefie działań wojennych, wynosi 8 miesięcy, co powinno skutkować zwiększeniem wymiaru wysługi do 4%, a nie 6 miesięcy i 27 dni, co, zgodnie z zaskarżoną decyzją, dawało 3,5% zwiększenia wymiaru wysługi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC, zmienił zaskarżoną decyzję.